

in incremento hominis et decremente,
modo a causis externis non turbetur in operando,
dicam?

Si natura
intra septimum annum dentes primis succedentes,
intra bis septimum pubertatem,
intra ter septimum mari barbam,
tantamque mentis prudentiam,
ut sibi regendo alendoque sufficiat,
iureque Saxonum maiorenxis habeatur,
procreat;

si porro post septies vel octies septimum annum
aut virium decrementum paulatim in te sentis,
aut cani, aut rugae, aut caluitum
adparent;

si denique,
deficientibus naturae viribus,
multis annis septies, multis octies vel nouies septimus,
multis nouies nonus
fatalis fuit:
an sic natura certas temporis periodos
in incremento hominis et decremente
sequitur?

Quare
cum sint aetatis humanae anni,
qui secundum certas temporis periodos
mutationes notabiles homini adferunt, vt comites,
annos dari climactericos,
inficias eundum non est.

Non dico autem,
omnibus semper eosdem esse.

Quemadmodum enim
Ludouico Regi Hungarorum
annus XIV barbam, XVIII canos, XX mortem,
vtut violentam, attulit,